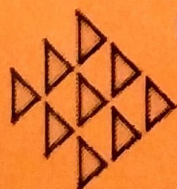

НОВЕ ТА ТРАДИЦІЙНЕ У ДОСЛІДЖЕННЯХ СУЧАСНИХ ПРЕДСТАВНИКІВ СУСПІЛЬНИХ НАУК

МІЖНАРОДНА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

---

31 січня – 1 лютого 2020 р.

Київська наукова
суспільнознавча
організація

КИЇВ 2020

**Громадська організація
«Київська наукова
суспільнознавча організація»**

ЗБІРНИК ТЕЗ НАУКОВИХ РОБІТ

**учасників міжнародної
науково-практичної конференції**

**«НОВЕ ТА ТРАДИЦІЙНЕ У ДОСЛІДЖЕННЯХ
СУЧАСНИХ ПРЕДСТАВНИКІВ СУСПІЛЬНИХ НАУК»**

31 січня – 1 лютого 2020 р.

**Київ
2020**

УДК 001.8:303(063)
Н72

Н72 **Нове та традиційне у дослідженнях сучасних представників суспільних наук:** Матеріали міжнародної науково-практичної конференції (м. Київ, Україна, 31 січня – 1 лютого 2020 року). – Київ: ГО «Київська наукова суспільнознавча організація», 2020. – 100 с.

Організатори конференції не завжди поділяють думку учасників. У збірнику максимально точно відображається орфографія та пунктуація, запропонована учасниками.

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

УДК 001.8:303(063)

© Київська наукова суспільнознавча організація, 2020

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ІСТОРИЧНИХ НАУК	
Горбань Т. Ю. ПРОБЛЕМА «СПІВГРОМАДЯНСТВА» В УКРАЇНСЬКІЙ СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНІЙ ДУМЦІ ПОЧАТКУ ХХ СТ.....	5
Петасюк О. І. ЦИВІЛІЗАЦІЯ – ІНТЕГРАЦІЯ – ГЛОБАЛІЗАЦІЯ: ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ.....	8
Пирожишин Р. В. ШТАТНИЙ РОЗПИС ТА ОСОБОВИЙ СКЛАД ВІДДІЛЕННЯ ПО БОРОТЬБИ З УКРАЇНСЬКИМ КОНТР-РЕВОЛЮЦІЙНИМ, НАЦІОНАЛІСТИЧНИМ ПІДПІЛЛЯМ (ОУН) ТА ВІДДІЛЕННЯ ПО ВИКРИТТЮ ПОЛЬСЬКИХ ТА ІНШИХ КОНТР-РЕВОЛЮЦІОНЕРІВ І НАЦІОНАЛІСТИЧНОГО ПІДПІЛЛЯ НКДБ-МДБ ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ОБЛАСТІ У 1944-1966 РР.....	13
Яковлев І. В. ПРО ТРЕТЮ ВСЕУКРАЇНСЬКУ НАУКОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ «НАРОДНИЙ РУХ УКРАЇНИ: МІСЦЕ В ІСТОРІЇ ТА ПОЛІТИЦІ».....	18
НАПРЯМ 2. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СОЦІОЛОГІЇ	
Кондратик Л. М. СІМЕЙНА КРИЗА НАРОДЖЕННЯ ПЕРВІСТКА ЯК ФАКТОР ФОРМУВАННЯ СІМ'Ї ЯК МАЛОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ГРУПИ.....	21
Щерба О. І. ПАМ'ЯТЬ ТА ЇЇ РОЛЬ У ПОВЕДІНЦІ СПОЖИВАЧІВ.....	26
НАПРЯМ 3. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОСОФІЇ	
Білянська О. Ю. ЖУРНАЛ «ESPRIT» ТА ЙОГО РОЛЬ У ФОРМУВАННІ ЄВРОПЕЙСЬКОГО РЕЛІГІЙНОГО ЕКЗИСТЕНЦІАЛІЗМУ	32
Богачева Ю. А. ОБРАЗЫ СЛАВЯНСКОЙ ДЕМОНОЛОГИИ В СОВРЕМЕННЫХ ИССЛЕДОВАНИЯХ	37
Бригар А. В. СТИЛЬ РОКОКО ЯК ВІДОБРАЖЕННЯ ІДЕАЛІВ СВІТСЬКОЇ КУЛЬТУРИ.....	42

НАПРЯМ 4. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПОЛІТОЛОГІЇ

Вайло О. Л. МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЗВ'ЯЗКІВ З ГРОМАДСЬКІСТЮ В ОРГАНАХ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ	46
Димова О. В. МОДЕЛЬ ДЕРЖАВИ СОЦІАЛЬНОЇ СПРАВЕДЛИВОСТІ ЯК УСВІДОМЛЕНИЙ ВИБІР СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ.....	51
Забавська Х. Ю. ОСОБЛИВОСТІ ТРАНСФОРМАЦІЇ СИСТЕМИ СТРИМУВАНЬ І ПРОТИВАГ В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЛІТИЧНІЙ ПРАКТИЦІ	55
Івасечко О. Я., Дударчук В. СТАНДАРТИ ЄС У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИНЦИПУ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ	59
Морарь М. В. ПОЛІТИЧНА КОНСОЛІДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ.....	64
Рудень Д. М. ОКРЕМІ АСПЕКТИ МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСУВАННЯ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ	69
Стародуб Т. П. ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНІ ПРІОРИТЕТИ УКРАЇНИ У КОНТЕКСТІ ПРОТИСТОЯННЯ РОСІЙСЬКІЙ АГРЕСІЇ У ГЕОПОЛІТИЧНИХ ВІЗІЯХ ДМИТРА ДОНЦОВА	74
Стеблак Д. М. ВПЛИВ ТЕЛЕВАНГЕЛІЗМУ НА РЕЛІГІЙНО-ПОЛІТИЧНИЙ ПРОСТІР В США	78
Топчій Т. В. ЕНЕРГЕТИЧНИЙ ВИМІР ПОЛІТИКИ СУСІДСТВА У ВІДНОСИНАХ ЄС З ДЕРЖАВАМИ- УЧАСНИЦЯМИ СХІДНОГО ПАРТНЕРСТВА	82
Хар О. Ю. ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОСУБ'ЄКТНОСТІ МІЖНАРОДНИХ НЕУРЯДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ	88
Шабанов М. О. ПОЛІТИЧНА АНАЛІТИКА: СПІВВІДНОШЕННЯ БАЗОВИХ АСПЕКТІВ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ.....	94

6. Evaluation of the strengths and weaknesses of the strategy for equality between women and men 2010–2015 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://edz.bib.uni-mannheim.de/daten/edz-k/gdj/15/151201_strategy_evaluation_en.pdf.
7. Gender equality [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ec.europa.eu/info/policies/justice-and-fundamental-rights/gender-equality>.
8. Ghailani D. Gender equality, from the Treaty of Rome to the quota debate: between myth and reality / D. Ghailani. – 2014. – С. 161–184. https://ec.europa.eu/europeaid/sites/devco/files/eu_gap_2017.pdf
9. New European Pact for equality between women and men for the period 2011 – 2020 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/lssa/119630.pdf.

Морарь М. В., доктор політичних наук,
професор кафедри суспільно-гуманітарних наук
*Таврійський державний агротехнологічний університет
імені Дмитра Моторного
м. Мелітополь, Запорізька область, Україна*

ПОЛІТИЧНА КОНСОЛІДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Сучасне українське суспільство продовжує переживати один із найскладніших періодів своєї історії. На весь зріст постало завдання подальшого зміцнення незалежної держави, збереження стабільності і міжнаціональної згоди, протистояння спробам розколотися країну за ідеологічними і національними ознаками. Визначальну роль у цьому процесі повинна відігравати політична консолідація, яка покликана забезпечити згуртованість та національну єдність української нації, а також інтеграцію

національних меншин до її складу при збереженні та розвитку їх етнокультурних особливостей.

У цьому контексті важливо відзначити, що з набуття Україною незалежності питання консолідації постало з особливою гостротою. Не можна не погодитись із твердженням, що вихідним пунктом консолідації суспільства є розуміння самої української нації як поліетнічної спільноти, що історично склалася на території України і усвідомлює себе як спільноту громадян Української держави [1, с. 8].

Консолідація суспільства навколо мети державного будівництва є неодмінною умовою збереження і розвитку України як повноцінної держави. Без цього неможливо досягти ключових стратегічних цілей у діяльності нації та держави, оскільки це є необхідною передумовою для стабільного політичного розвитку, впровадження реформ, стабілізації економіки та подальшого національного розвитку. Але консолідацію неможливо нав'язати, як і неможливо нав'язати дух патріотизму та поваги до держави, чи виховати його за допомогою тих або інших закликів і декларацій. Лише розумною політикою, твердістю і наполегливістю в утвердженні прав і свобод громадян та засадничих цінностей сучасної цивілізації, професіоналізмом у вирішенні завдань – Україна може завоювати довір'я усіх своїх громадян і активно включити їх в процес державного будівництва.

Проблема національного будівництва, як справедливо відзначають дослідники, дуже актуальна для України, оскільки за років незалежності так і не вдалось вибудувати модель національного розвитку. Спостерігається й низький рівень національної консолідації та національної ідентичності. Питання, які були ключовими на початку державотворення, сьогодні постали із такою самою актуальністю. Єдність української нації, консолідація суспільства залежить насамперед від чіткої визначеності вихідних засад, на які спирається нація у своєму розвитку [2, с. 150].

Отже, для того щоб Україна збереглась як держава й зробила вагомий крок у своєму розвитку необхідно консолідувати суспільство. Дуже важливим також визначення консолідаційної парадигми власної модернізації країни.

Які основні напрямки національної та політичної консолідації України?

Перше. Формування консолідаційної ідеології. Людина і суспільство живуть в ідеологічному просторі так само, як у світі культури, політики, економіки. Бо ідеологія – це система поглядів та ідей в яких відображається становлення до дійсності через призму політичним цінностям та інтересів тих чи інших соціальних верств та спільнот.

Сьогоднішній етап розвитку українського політикуму часто називають періодом деідеологізації, коли політична ідеологія виявилася фактично повністю заміненою персоніфікацією політичного процесу. Варто відзначити, що безідеологічних, безідейних суспільств об'єктивно не існує. Ідеологія – це духовний фундамент на якому будується свідомість людини. Кожна нація, як слушно відзначає М. Обушний, має свою ідеологію і жодні зміни у суспільному житті не спроможні знищити те, що закладено в природі людини – потребу в ідеології як у усвідомленій меті суспільної діяльності. Ідеологія створює фундаментальну систему цінностей суспільства і держави, формулює стратегічні цілі суспільства [3, с. 112].

Ключовими цінностями загальногромадської ідеології, на думку дослідників, могли б стати відчуття відповідальності за долю країни, патріотизм, гуманізм, демократія, соціальна справедливість, освіченість [4, с. 8]. І, що особливо важливо, – науково-об'єктивне висвітлення історії становлення і утвердження Української держави. Історія має об'єднувати, а не сіяти розбрат між громадянами. Ми ніколи не витягнемо економіку до тих пор, поки відкладатимемо на потім питання ідеологічної, духовної та освітньої сфери, тому що між ним діє нерозривний взаємозв'язок.

Друге. Тип державного облаштування. Україна була сильною у ті часи, коли вона була унітарною державою. Тому різні проекти федерації країни, вияви сепаратизму, ціннісного розколу країни гальмували процеси нової політичної інтеграції України.

Для федералізації ніяких підстав немає. Але є необхідність провести децентралізацію держави, надати більших повноважень, а значить і відповідальності регіонам. Це актуально як з огляду тенденцій світового розвитку, коли в умовах глобалізації зростає роль регіонів, так і з огляду особливостей національного розвитку (традиції надмірної централізації) [5, с. 13].

Третє. Розвиток поліетнічного суспільства на засадах толерантності, діалогу, національної спрямованості та створення справедливих умов для збереження етнонаціональної ідентичності. Слід враховувати історичні особливості розвитку українського народу і становлення Української держави.

Трагедія України не тільки в тому, що вона століттями не була повноцінною державою, а й в тому, що її територія була розірвана між різними державами: Росія, Польща, Румунія, Австро-Угорщина та ін.. Це безумовно привело до формування відмінностей в традиціях, культурі, зовнішньополітичних орієнтирах. Завдання полягає в тому, щоб з одного боку, забезпечити врахування цих відмінностей, але з іншого – зорієнтувати державу на безмовне дотримання корінних інтересів громадян України різних регіонів.

Четверте. Зміна становлення до людини в суспільстві і держави. Людина, її інтереси, права, діяльність, саме життя повинні бути в центрі уваги держави і суспільства. Необхідно змінити систему суспільних відносин, яка б дозволяла людині максимально самореалізування: професійно, політично, духовно. Бо успішний розвиток країни можливий лише за умови самореалізації мільйонів її громадян. Їх життєвий успіх і обумовлює загальнонаціональний прогрес.

П'яте. Серед об'єднуючих пріоритетів має стати ідея інноваційного типу розвитку країни і зокрема економіки. Оскільки

мало мати власні кордони, герб гімн, прапор, парламент, президента. Життя повинно покращуватися, але покращуватися для всіх. Це повинно стати тією об'єднуючою ідеєю для політичної еліти та народу, яку однаково сприймали б і в Києві, й у Львові, й у Мелітополі.

Шосте. В епоху глобалізації великого значення набуває національна ідея, яка стає мірилом духовності і разом з нею – світоглядним забезпеченням способу вільного існування особливості, несе його ключові цінності. Вироблення такої національної ідеї є для України справою надзвичайної ваги й актуальності, тому що власне на її основі повинні визначатися головні орієнтири і цінності розбудови держави в контексті євроінтеграції.

Резюмуючи вищесказане, приходимо до висновку про те, що провідну роль у формуванні національної консолідації має відігравати національна ідея, яка ґрунтуватиметься на розумінні поліетнічної природи громадян країни; послідовній демократизації суспільства та політичних інститутів; формуванні дієздатного громадянського суспільства; переході до інноваційної моделі економіки.

Література:

1. Римаренко С. Українська політична нація – міф чи реальність? / С. Римаренко // Україна у сучасному світі. Конференція випускників наукового стажування в США. – К.: Стилас, 2013. – С. 7-23.
2. Луцишин Г.І. Національна консолідація як основа формування та розвитку української політичної нації / Г. Луцишин // Українська політична нація: проблеми становлення: зб. наук. ст. / за ред.. М.М. Розумного (зач. Ред.), И.Т. Слепика, В.М. Яблонського. – К.: НІСД, 2012. – С. 150-157.
3. Обушний М.І., Примуш М.В., Шведа Ю.Р. Партологія: навчальний посібник / За ред. М.І. Обушного, – К.: Арістей, 2006. – 432 с.

4. Рудич Ф.М. Політичний режим в Україні: спроба політологічного аналізу / Ф.М. Рудич // Політичний менеджмент. – № 2(47). – 2014. – С. 3-13.
5. Кремень В.Г. Консолідаційна парадигма модернізація України / В.Г. Кремень // Сучасне філософське антропологічне знання в контексті виклику доби: дев'яті Шинкаруківські читання: матеріали міжнар. наук.-прак.конфр., 18 квітня 2014 р / Нац. акад. наук України та ін. – Хм. ЦНП, 2014. – С. 8-16.

Рудень Д. М.,
кандидат політичних наук,
доцент кафедри міжнародних відносин і суспільних наук
*Національний університет біоресурсів
і природокористування України
м. Київ, Україна*

ОКРЕМІ АСПЕКТИ МІЖНАРОДНОГО ДОСВІДУ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСУВАННЯ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ

До питання державного фінансування політичних партій в Україні повернулися після Революції Гідності.

Відповідно до результатів 16-го саміту «Україна – ЄС», який відбувся в Брюсселі, Україна погодилась у повному обсязі виконати рекомендації ОБСЄ/БДПЛ щодо реформування виборчого законодавства та вирішення питань фінансування політичних партій [1].

Внаслідок чого Верховна Рада України 8 жовтня 2015 р. ухвалила Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання і протидії політичній корупції», спрямований на зменшення корупції через внесення комплексних змін до законодавства України у сфері фінансування політичних партій та передвиборної агітації [2].